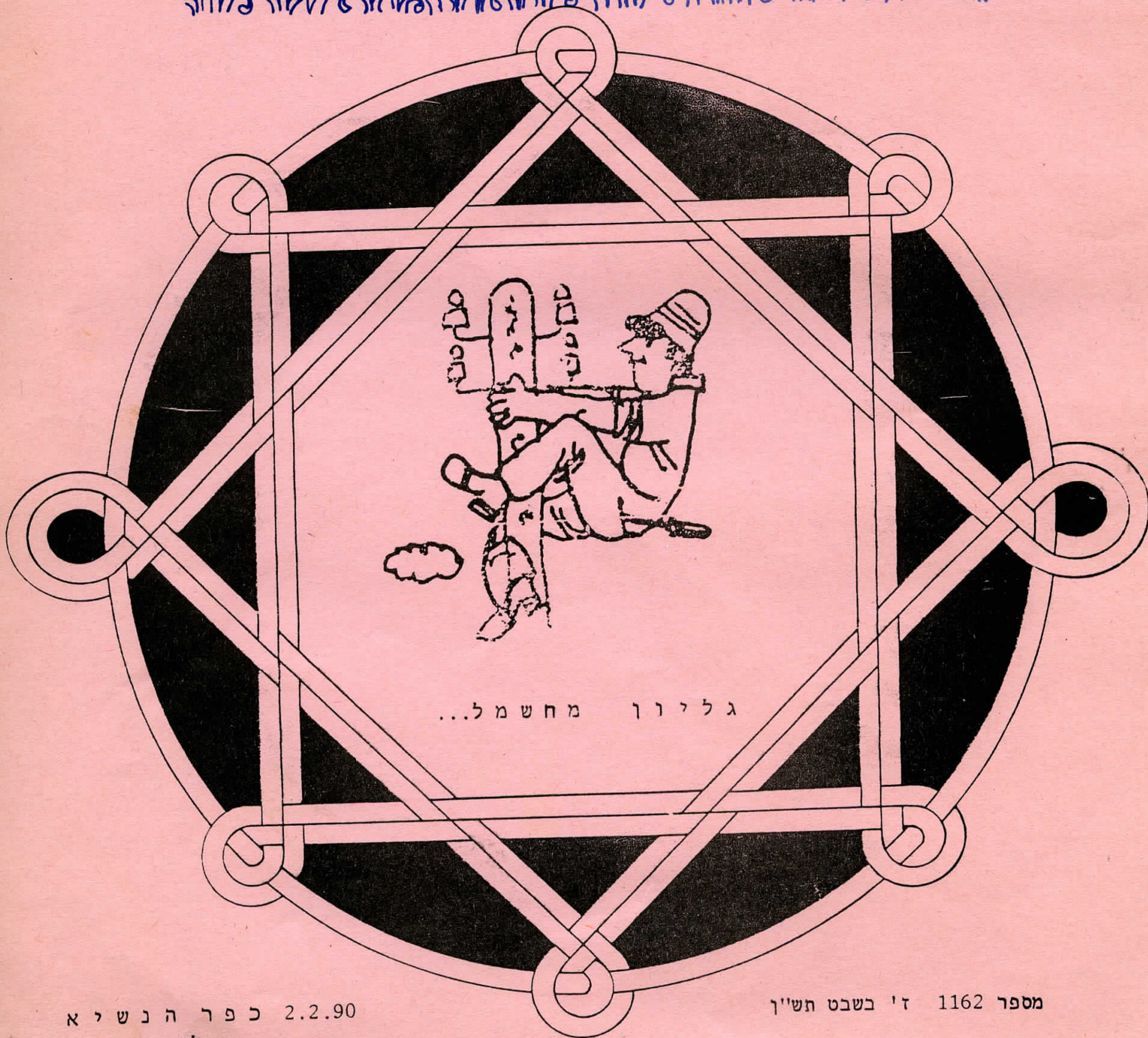

חול טוב... חול טוב

י מ ל ה ו ל ד ת

- 4.2.90 בוב ויניו
5.2. רותי ארז (ליפשיץ)
איה פרחי
6.2. איליין איסטון
טל פק
8.2. לירון גליק
דניאל ארנברג
נופר כהן (נכדה של רותי מרכס)
אור פרחי (נכד וטרמן)
10.2. פלוא מרקוסון
יהושוע ג'ימס ויטהם (נכד)

*x*x*x*x*x*x*x*x*x*

חול טוב

כ ת נ ו ל ד ה

- להורים - ירון וריקה
לסבים - שריטה וג'ו
רוב נחת לכל המשפחה

כ ת נ ו ל ד ה

- להורים - תמר נאורן
לסבים - ג'נט וקולין
עדנה ואלק
לסבתא-רבתיא - גב' ברגמן
לאחות - דר
לאח - ניר
רוב נחת לכל החמולה

מה נשמע?

מנסה לרשום שורות אלה בין הפסקות חשמל, שנעשות, אם אינני טועה ארוכות ורבות יותר מינוס ליום. אם צרת רבים היא חצי נחמה, תדעו שגם בתל-אביב והסביבה יש הפסקות ארוכות יותר. אין אפילו הסכם עם חברת החשמל!

אז אתחיל עם סיפור נחמד ששמעתי "מפי הטף".

- * לניב הקטן לבית דדוש יש סבתא ושמה ריימונד. לנירה, המטפלת שלו, יש אבא ושמו... ריימונד. הסבירו את העניין לניב וכאשר ביקרו בהנהלת החשבונות, נירה שואלת את ניב: "נו, איך קוראים לאבא שלי?" ניב, קורן מאושר, עונה: "סבתא!"
- * ואם כבר מדובר בבני משק - איתמר עדר זכה במילגה מ"קרון וולף" על הישגיו בלימודים במדרשת רופין. המילגה מתבטאת בסכום נכבד, תרומה רצינית לשכר הלימוד. מזל טוב, איתמר.
- * אלק וצוות חדר-האוכל תורמים גם הם להתרומות הרוח. הצמחים היפים, שראינו השבוע בחדר-האוכל, מיזעדים למין גינת עציצים במרכז "השטח הגדול", לכבוד ט"ו בשבט, בטח.
- * כל הכבוד לחברי המקלה (גליל עליון), שמבליים את זמנם הפנוי בימים אלה בנסיעות ל- השתתפות ב-, וחזרה מאוחר משורה של קונצרטים. חמש הופעות, סה"כ, בקרית-חיים, חיפה וכפר בלום.
- * האם ידעתם שארבעה מבנינו, מכיתה ט' וי', משתתפים פעם בשבוע בגדנע אוויר בק"ש? שם הם, ועוד נערים מהאיזור, בונים ומפעילים טיסנים ועוד מיני ענייני תעופה. זאת להם כבר שנה שנייה, בתקווה שבכיתה י"ב יגיעו לטיסה ב"פיפר". בהצלחה, ביני, רז, עופר וישי.
- * המחזור הבא של אולפן "אורן" יתחיל באחד במאס - אך כבר עכשיו יש תפוסה מלאה, ויכולנו למלא אותו כמעט פי שניים! כנראה ששמו של האולפן בכפר הנשיא הולך לפניו. זהו זה. באיחולי החלמה לכל חולי השפעת -

שבת שלום ושבוע טוב
אל זה

ביום רביעי, 6 בפברואר, יתקיים יום שלושים

למותו של מאיר ריפקינד

מי שיש ברשותו שקופיות או תמונות של מאיר ומוכן להשאילם לאותו יום, יבורך.

כמו-כן, מי שברצונו לקרוא קטע כלשהו מוזמן אל רקפת בהקדם.

שיתוף חברתי או עונש קולקטיבי

שמואל ח.

הסכם יחנדי עם חברת החשמל

הסכמנו כולנו במשותף לחתום על חוזה עם חברת החשמל לשנת 1989/90, וכן החלטנו על פרטי ההסכם באסיפה הכללית, לפיו עלינו להוכיח חיסקון בסדר גודל של 400 קו"ש בשעות קריטיות של עומס השימוש בחשמל במדינת ישראל. בתמורה נקבל הנחות במחירי החשמל השנתיים עבור השימוש שלנו, לפי תעריפים מיוחדים במשך כל השנה. החיסקון שלנו, לפי החוזה שנחתם, מגיע ל-100,000 ש"ח לשנת ההסכם, בתנאי מפורש שאנחנו נע-מוד בחיסקון הנדרש בשעות הקריטיות.

עיקרי ההסכם מתבססים על שתי עונות: יוני-יולי-אוגוסט-ספטמבר 1989

דצמבר-ינואר-פברואר 1989/90

בחודשי הקיץ לא היה לנו קושי גדול מדי, כדי לעמוד בדרישה של הורדת 400 קו"ש מן השעה 9.00 עד 12.00 בבוקר במשך 5 ימים בשבוע, פשוט, סגרנו - כידוע - את השי-רותים, הפעלנו את הגנרטור וצמצמנו את הצריכה באיזור ענפי-העזר. לא הגענו למלוא דרישת ההורדה מן העומס, אבל התקרבנו למטרה שהצבנו לנו וחברת החשמל קיבלה את המ-אמץ שעשינו בנידון בהבנה.

בחודשי החורף (דצמבר-ינואר-פברואר) הדרישה היא, כידוע, להוריד 400 קו"ש בין השעות 17.00-21.00 במשך 5 ימים בשבוע. התוכנית שלנו היתה להרכיב בקרים אוטומטיים בעשרה שכונות ומוקדים ושלכל מיתקן-בוקר כזה תוקצב כמות מקסימלית של שימוש בחשמל ברגע שהשכונה המבוקרת ע"י המיתקן המסוים עוברת את הכמות המוקצבת, ייסגר החשמל אוטומטית בכל השכונה הנדונה ותוך דקות ספורות הוא יידלק מחדש באופן אוטומטי. אם תוך הזמן הזה תושבי השכונה סגרו שימושים שונים והורידו את צריכת החשמל של השכונה כולה, הכול בסדר. במידה שלא שמים לב או "מצפצפים" על השכנים ועל כל העסק, המיתקן סוגר שוב את כל השכונה עד שיורידו את הצריכה למתחת המקסימום המוקצב.

לצערנו ולמרות מאמצים גדולים מאוד מצידנו, הבקרים שהוזמנו מחו"ל לא הגיעו עדיין (מסיבות חג המולד וכל מיני תקלות אחרות) וכתוצאה מכך אין לנו אפשרות של שליטה מרכזית ואוטומטית על ההגבלה הנדרשת, ז"א 400 קו"ש בשעות 17.00-21.00 מיום ראשון עד יום חמישי בשבוע.

בחודשים דצמבר-ינואר הורדנו בערך במוצע 200 קו"ש בלבד בשעות הנדרשות. חברת החשמל התקשרה איתנו, כדי להודיע לנו על כך ולהתריע שמאחר והם נתונים לביקורת ציבורית, יהיו באלצים לבטל את ההסכם איתנו, מתוך כך שאין אנו עומדים בקריטריונים המוסכמים, שלפיהם נחתם ההסכם. פירושנו של דבר הוא שנפסיד את כל אשר עשינו והתאמצנו וכמובן נידרש לשלם את כל ההפרשים בתעריפים המוזלים, שבהם זכיהו מאז חודש יוני 1989. ביקשנו אותם לתת לנו אפשרות להוכיח שאנחנו בחודש פברואר נעמוד במלוא הדרישה, אפילו אם אין לנו בקרים אוטומטיים.

נשאר לנו לפנות לחברים כולם באופן הדחוף והרציני ביותר, לעשות מאמץ עליון, כדי שנוכל במשותף להוריד את העומס לפי הדרישה במשך כל חודש פברואר.

אני ביקשתי מחברת החשמל להתחשב בקושי האובייקטיבי שלנו עקב אי-אספקת מיתקני הבקרה בזמן, תוך התחייבות שבחודש פברואר נעמוד בדרישות ובקריטריונים שנקבעו והוסכמו.

מה עלינו לעשות כדי להגיע למטרה הזאת?

1. החל משעה 17.00 אין להפעיל אף דור לחימום מים - חובה להפסיק את החשמל של הדוד.
2. הורים של חיללים או צעירים שאינם נמצאים כאן במשך השבוע, מתבקשים לבדוק האם הדוודים נסגרו לפני יציאת הבנים בתחילת השבוע.

(המשך בעמ' 5)

(הסכם ייחודי - המשך)

3. אין להשתמש בקומקום אנטנמטי לחימום מי שתייה בין השעות 17.00-21.00.
4. אין להשתמש בתנור בישול או אפייה בשעות האלה.
5. אין לכבס במכונה בשעות הנ"ל.
6. יש להסתפק במינימום החימום הנחוץ לחדרים. חברים ללא ילדים בדירה יסתפקו בתנור אחד על אלמנט אחד (1,500 קו"ש).
7. חברים עם ילדים בבית יפעילו תנור נוסף כנ"ל בחדר-הילדים.
8. כל יתר הדברים, כגון מקררים, טלוויזיות ותאורה, יפעלו כרגיל, אך מומלץ גם לצמצם ולא לבזבז תאורה, כאשר ניתן לחסוך.

החל מחודש מארס אין צורך לשמור על ההגבלות הנ"ל וההסכם תקף רק עד סוף פברואר. אם נעשה את כל אלה במשותף וברצינות מנחלסת, ניתן אולי להציל עדיין חיסכון בסדר גודל של 100,000 ש"ח מהוצאות הקיום שלנו. אני קורא לכל החברים לשתף פעולה לפי כל יכולתם, וזאת על בסיס השיתוף החברתי בשעתנו הקשה. מי שרוצה לקרוא לכך "ענישה קולקטיבית", שיבושם לו.

שמואל ח.

כפר הנשיא משתתף באכלם של גבי גילמור,
רג'י וכל בני המשפחה במות הבעל, האב והסב
מר אברהם גילמור ז"ל

המנות, שפוקד את כל אחד מאיתנו, הוא צער פרטי לאלה שנשארים. אומה תתאבל על הסתלקותו של אדם גדול במעשים, קיבוץ יכבד את מנתו של אחד מחבריו. אבל הכאב, האובדן המוחלט הוא זה של המשפחה וכל בניה.

גברת גילמור, שאת רצונה אני מכבד, אינה רוצה הספדים על האדם שלא הכרנו. על כן אומר מעט על האדם שהכרתי.

מר גילמור היה אדם שאהב את משפחתו - את אשתו, את בנותיו ואת נכדיו. הוא היה אדם בעל אינטליגנציה מפליגה, איש הספר והחוכמה, שקרא ודיבר עברית באותה קלות בה התבטא בשפות אחרות לא מעטות. הוא לא סבל שוטים. הוא היה מושרש במסורת היהודית והצטער שהרבה ממה שאהב בה והיה קרוב אליו לא מצא ביטוי בקיבוץ זה. בשנותיו האחרונות המחלות הפכו אותו לצל האדם שהיה.

אנו הולכים לבדנו בעולם הזה, נברכה וחינוך לעיתים מקילים על ההליכה. המשורה ג'ון דנן אמר "האדם איננו אי בודד - מנתו של כל אדם גורע ממני."

דיברנו מעט, מר גילמור ואני. כיבדתי אותו והערצתי את עושרו האינטלקטואלי. היה אדם ואיננו עוד. יהי זכרו ברוך.

אריק א.

דברים ליד קברנו

מזיכאל כ.

או ברישומים, אלא גם בסופר עצמו, נגיד מבחינה פסיכולוגית. אינני

הספר שעליו מדובר כמובן מאת הסופר העברי של כפר הנשיא - בקחת בחשבון שיש לנו גם סופר אמגלי. החלק הראשון אוטוביוגרפי, ולא אתיחס אליו. בחלק השני נתקלתי

באוירה וגם במספר רב של מילים כמוכן "עייף", "לאות". לא ספרתי בדיוק כמה. האם הסופר התייגע? רושם שני - הסופר אינו אותה יהודים שנאמר: 'אוהב אֲנִי אֶנְשִׁים'.

פ ג י ש ה בכנסתי לחנות ביהודה הלוי לקנות פנימית לאופניים. חנות די קטנה ועלובה, אך חלק מן הנוף של הרחוב, כמו בעל החנות עצמו. הוא סיפר לי

שהוא בן 75, אך לא יכול להיפרד מהחנות, למרות שהביזנס אינו שפיר. "כשאני קם בבוקר ויודע שעלי לנסוע לחנות, ויש לי איזשהו תוכן ליום, טוב לי. אחרת הייתי יושב בבית

משועמם ובודד לגמרי. "ומה הצד הכלכלי של חמש שעות ביום של עמידה בחנות אופניים די מלוכלכת? סיפר לי שביום שישי שעבר כל ההכנסה היתה 5 ש"ח! דווקא איש סימפטי.

י ר ו ש ל י ם השם אומר משהו, אך כשהגעתי לעיר אחרי היעדרות ארוכה, הרושם הראשון היה של התרבות הבגדים השחורים שבעיר. איך יכולה להיות דת טהורה

בשחנר? האם אפשר לדמיין מלאכים לבושים בשחור? האם המשיח יגיע על סוס שחור, לבוש

קפוטא נשטריימל שחורים? האם הנפש הטובה מתוארת כנפש שחורה? מוזר שדווקא אלה הרואים את עצמם כמשייכי הדרך הנכונה בדת לובשים רק שחור - והדבר היחידי שלבן אצלם

הוא הגרביים!

פ נ ס י ו ת מדובר הרבה בתנועה הקיבוצית על הצורך בקרנות פנסיה. חברות ביטוח

שונות קופצות על המציאה ושולה פרסומת והצעות "בנויות במיוחד לחברי קיבוץ". חלק

מדבר על פנסיות, חלק על ביטוח חיים. מכיוון שהישראלי המודרני משתמש באנגליה בכל

מקום שרק אפשרי - אפשר לכתוב חלק של הפרסומים כך:

"We insure from birth to death" : חברה אחת מפרסמת:

"We insure from womb to tomb" השגייה מבטיחה יותר:

"We insure from erection to resurrection" : השלישית עולה אף על השנייה :

(חוספת של המערכת: יש גם תרגום - אבל. כפי שנוהגים להגיד לגבי היידיש "באנגלית

זה נשמע יומר טוב! אז ככה - "אנחנו מבטחים מהלידה עד לפטירה"

"אנחנו מרמזים מהרבה עד להכרז"

"אנחנו מרוכזים מהזדקפה עד למחנה" ב-ב-ב

* חשיבה לשינוי יסודי בחיי הקיבוץ *

ולקו הראשון של החומר המובא כאן נכתב עבור שיחת חברים בערב יום כיפור נאוקטובר 87 והוצג לקבוצת המרתון שדנה בנושא כלל ופרט ב 88. כעת עם המצב שנוצר בתוכנית ההסדר יש צורך לבחון ברצינות האם יש להסדר סיכוי והאם לא רצוי בהזדמנות זאת לשנות את אורח החיים בקיבוץ כך שיהיה סיכוי להמשיך ולקיים ישוב כלשהו במקום זה. לכן בחלק ב, הוספתי את דעתי לגבי אפשרות לשינוי מהותי באופי הקיבוץ, המאפשר לישוב ולמשפחות בו להתקיים.

4. הבעיות והעיקריות.

1. הבעיה העיקרית, ניגוד אינטרסים ברור בין צורכי המסק ורצונות החבר בעוד שבעבר היתה זהות כמעט מלאה בין הפרט ורצונותיו לבין הכלל בעיקר בתחום היצירה, הערכים והציונות, הרי שהיום זה לא קיים כמעט לחלוטין. המצב היום שהחברה הפכה לצרכנית יותר (עיקר בעיות הפרט הם למי מגיע ומתי מגיע), כאשר ההבנה לצורכי המסק בתחום העבודה לא קיימת, ותופעת הראש הקטן והמימוש העצמי מתגברים.

הפתרון להגיע חזרה למצב של זהות אינטרסים בין צורכי המסק ורצונות הפרט. הבסיס למצב כזה יהיה שונה מאשר בעבר וייתבסס על הנושאים העיקריים אשר החבר מעוניין בהם היום (יתכן שהעיקר יהיה רמת החיים ולא איכות החיים אבל זה כנראה מה שמעניין).

2. הבעיה השנייה, המערכת של צורת החיים גורמת ללחצים אשר לכאורה לא צריכים להיות מכיוון שאין צורך להתמודד עם בעיות הקיום היומיומיות. ישנם לחצים חברתיים חזקים אשר נובעים מהתמודדות עם חיי המסגרת, העקרונות, ההחלטות שנעשות כאילו עבורך. לחצים אלה חזקים לא פחות מלחצי הקיום והתוצאה חברה לחוצה שמתפקדת פחות ופחות עם הזמן (זהו תהליך שבו המשברים החברתיים מתגברים).

הפתרון להעביר יותר סמכויות ואחריות מהכלל לפרט לגבי עצמו, ולתת יותר חופש פעולה לפרט. בכל נושא שהדבר נוגע לפרט וזה ניתן יש לתת לו להחליט.

3. הבעיה השלישית, חוסר התאמה בין רמת העיסוקים לרמת האוכלוסיה, או שאדם בעל יכולת צריך לבצע עבודה פשוטה מדי, או להיפך. התאמה פירושה שאנשים מסוגלים לעשות את העבודה ורוצים לעשות את העבודה ולכן יעשו אותה טוב וברצון (עם מוטיבציה). כאשר אין התאמה יש מצד אחד בזבוז ומצד שני מחסור בחוץ אותה המערכת. תופעה זאת מביאה לגידול מתמיד ב"עבודת-חוץ" (או מחוץ למסק, או בחוץ המסק מחוץ למקומות שהמסק זקוק להם ע"י יצירת כל מיני תפקידים מיוחדים).

הפתרון התאמת האוכלוסיה ושינוי רמת העיסוקים הקיימים. זהו תהליך קשה וארוך של הכשרה מתאימה לאוכלוסיה מצד אחד לפי הצרכים וטיפול במערכות הייצור שמהוות בעיה. זה גם דורש שינוי יסודי בארגון העבודה ובנוהגים הקיימים, כל עוד מדברים על עבודה עצמית בלבד. אבל, כמעט בלתי אפשרי לתפקד במערכת סגורה שבה האוכלוסיה הקיימת תמלא את כל הצרכים מצד

אחד, ואופי העיסוקים יהיו כאלה, כך שימלאו את כל הרצונות. לכן יש צורך בשינוי יסודי בגישה שתפתח את מערך האפשרויות לעובדים מבחוץ ותתן יותר יוזמה לחבר למצוא עבודה בחוץ, כאשר יש צורך.

4. הבעיה הרביעית, מערכת הארגון והניהול לוקה בחסר בעיקר בתחום קבלת ההחלטות ובתחום הבקרה. הסביבה החיצונית משתנה כל הזמן בקצב מהיר ביותר (בעיקר במדינת ישראל), דבר שמכתיב קבלת החלטות במהירות ולא בכבדות כפי שקיים היום. הבקרה קיימת בחלקה ללא השפעה מספקת על הנעשה בשטח.

הפתרון לגרום לשינוי יסודי בנוהלים, בשיטת קבלת ההחלטות ובמערכת הבקרה. צריך למצוא את הדרך לגרום למעורבות יתר של האוכלוסיה בבקורת קונסטרוקטיבית מבלי לגרום לסרבול בהחלטות. יש צורך בניהול שונה שיכלול בעלי מקצוע מבחוץ (מועצת מנהלים נבחרת), שנבחרים ע"י כלל האוכלוסיה. יש צורך בגוף נבחר לביקורת שיבחון החלטות וביצוע ויתן היזון חוזר גם לאוכלוסיה וגם לצוותים המבצעים.

5. הבעיה החמישית והחשובה, למעשה נובעת מהראשונות והיא משבר כלכלי עמוק. רק מעטים מבינים שאנחנו במשבר קיומי שלא היה כמותו (למעשה, בפשיטת רגל מבחינה כלכלית). הצלחה כלכלית למעשה תקבע אם נתקיים או לא וכל השאר משני!!! זה אגב ברור לכל אחד בחוץ, אבל משום מה לא ברור לנו, (אני מוכן להסתכן ולומר שהכשלון הוא רעיוני) המבנה שלנו איננו מתאים לתקופה הנוכחית ולכן במבנה הנוכחי פתרון כלכלי הוא רק זמני.

הפתרון יבוא עם ההצלחה בפתרון הבעיות הקודמות אבל גם ע"י התיחסות כלכלית לכל נושא כתנאי ראשון להפעלתו. התיחסות אינה של הקיבוץ אלא של כל חבר וחבר כיצד הוא מפרנס את עצמו וכיצד הוא מתיחס לעבודה. בנוסף יש צורך חיוני למצוא דרכים אשר יבטיחו לחבר את עתידו הכלכלי בשנים בהם התבגר, כמו בכל חברה מתוקנת (בטחון של קרן פנסיה).

ב. הקיבוץ כישוב כפרי

הדרך שדרושה כיום היא לקפוץ קדימה בצעד ענק ולא בשלבים ולכן אני מציע את הפתרון הבא אשר עליו אני חושב כבר מספר חודשים ואני מניח שהצעות דומות הועלו במערכת הקיבוצית בזמן האחרון. דוקא המקרה של עין זיוון שכנע אותי שהדרך אשר מוצגת בהמשך היא היחידה שתפעל לטווח ארוך. הדרך היא קשה ואולי חגרום לפגיעה בחלק מהאוכלוסיה, אבל אין שינוי ללא נפגעים כפי שאין מהפכה ללא קורבנות.

צריך להפוך את הקיבוץ לישוב קהילתי (כפרי). אבל יש לדאוג לכך שהאוכלוסיה הבוגרת או הנזקקת לא תיפגע ותמשיך להנות מבטחון סוציאלי כפי שקיים היום. איך עושים את זה מבחינה כלכלית, משפטית, חברתית ומעשית? אין לי תשובה חד משמעית אבל צריך לבחון את הכוון הבא:

1. יש להודיע לבנקים שאנחנו מפסיקים לחפקד בקיבוץ. כל הנכסים המבניים ואמצעי הייצור שייכים לבנקים לפי יחס החוב ביניהם, כל זה כנגד החוב הקיים. אין הבנקים מסוגלים או יכולים עלפי חוק לסלק את האוכלוסיה הקיימת מבתיה ולכן עלינו להציג תוכנית המראה איך נתקיים ונקיים את המפעלים והענפים החקלאים ברווחיות עבור הבנקים וע"י כך נחזיר את רוב החוב, כשאנו נהנה מהכנסה חודשית (שכר עם תנאים סוציאליים).

2. הבנקים יקבלו: בעד בתי המגורים סכום ממוצע של \$30,000 לבית (כפי שיוסבר בהמשך) לפי 200 בתים סה"כ \$6,000,000 שישולם בתשלומים חודשיים במשך 20 שנה. המפעל שווה לבנקים כ \$7,000,000 והענפים החקלאים כ \$2,000,000. מבני הציבור בריכת השחיה ושירותים נוספים שווים כ \$3,000,000. סה"כ יקבלו הבנקים נכסים בסכום של \$18,000,000 או ביטול חוב של 36,000,000 שח שהם יותר מהחוב שיסאר לכפר הנשיא לאחר המחיקה להחזיר, (חשוב זה הוא רק לצורך הבהרת הכוון הכללי).

3. המבנה המשפטי של היישוב ישונה למבנה של ישוב פרטי. (כמו מצפה או מושבה), למשל הקרקע תופשר כקרקע לבניה וזה יתן ערך למבנים ולמבני המפעל וכו'. כמו כן תוקם אגודת חברי הכפר אשר מטרתה לקיים ישוב כפרי לקיים במשותף את הנוי, השירותים המוניציפליים, חיי חברה ותרבות. יהיה על כל משפחה לתרום מהכנסתה לטובת הכלל עבור נושאים אלו ועבור הקיום של חברים שנזקקים לכך (יפורט בהמשך).

4. המפעל והענפים החקלאים ינוהלו עבור הבנקים, בעזרת חברים מהמשק או מנהלים חיצוניים עפ"י החלטת הבנקים. כל ענף יתנהל כעסק אשר חייב לקיים עצמו וישלם שכר עבודה לכל העובדים בו ויחייבם אליהם כשכירים לכל דבר. למשל המפעל יהיה שייך לבנק וינוהל על ידו בעזרת אדם שלנו או שכיר מבחוץ לפי החלטת הבנקים כאשר כל העובדים במפעל יקבלו משכורת. כל הענפים יהפכו למפעלים בע"מ בתנאי שיש להם כושר להחזיקים. כל הענפים יהפכו למרכזי רווח אמיתיים, הניהול כולל בעית ניהול העובדים בענף, או בעית תזרים המזומנים, או בעיות השווק, או בעיות ההוזלה של הקניות, יהפכו מיד לבעיות ישירות של הענף.

5. ענפי השירותים יתנהלו כעסק עצמאי, ע"י קבוצת חברים שעובדת באותו ענף. הענף יהיה חייב לקיים עצמו ולדאוג לתזרים מזומנים חיובי. למשל אולם ההופעות יכול לשמש לצורך סרטים בתשלום או הופעות מבחוץ לכל חושבי האיזור. ענף כזה יעסיק אחד שניים או יותר חברים. למשל חדר האוכל יתנהל כמסעדה שכל האוכלים בו ישלמו לארוחות. אם האוכל או השירות אינם טובים ואין מספיק אוכלים הוא פשוט לא יחזיק. אותו דבר לגבי מכבסה מרכולית וחנויות וכו'.

6. כל משפחה או חבר/ה ימשיכו לגור בדירתם, (עפ"י חוק הגנת הדייר לא ניתן לפנותם), הדירות יועברו ברישום על שם החברים. כל דייר ישלם על הדירה (כאילו משכנתא) לבנק לפי ותק. למשל, מעל 30 שנה ותק הדירה שייכת אוטומטית לחבר, 20 שנה ותק יחייבו תשלום של \$20,000, 10 שנים ותק יחייבו \$40,000 וללא ותק \$60,000 הכל מדורג לפי מה שיקבע. התשלום יהיה לבנקים כל חודש עד לגמר החוב במשך 10 או 20 שנה כמו משכנתא.

7. כל חבר יעבוד בשכר ויהיה אחראי לפרנסתו, כפי שצוין כל אחד יפריש משכרו סכום קבוע שיאפשר לקיים את שירותי הישוב המשותפים ויאפשר להשלים את קיום הותיקים שנזקקים לעזרה. כל הכנסות החברים כמו פנסיה מחו"ל או פיצויים מגרמניה או ביטוח לאומי יועברו ישירות לחבר. החברים הותיקים יעבדו חצי יום להשלמת הכנסותיהם או יותר לפי רצונם (אלו שלא יוכלו ואין להם הכנסות מבחוץ יהנו מהקרן המשותפת).

8. השכר יקבע בענפי המשק כאחיד לשנתיים, לאחר מכן יוכל להשתנות בהתאם למצב הענף או השכר המקביל בחוץ. חבר שמרוויח בחוץ יותר יעביר בשנתיים הראשונות את ההפרש לטובת קופת הכלל ולאחר מכן זאת תהיה משכורתו. כל חבר יוכל לעבוד בתמורה בעבודה נוספת בזמנו החופשי או למכור דברי אומנות או לחת שיעורים פרטיים בערב וכן הלאה.

9. מקום עבודתו של החבר יהיה על פי רצונו, הוא יבחר אם לעבוד באחד מענפי המשק או בחוץ. מערכת כוח אדם תהיה פתוחה ובאחריות החברים עצמם. חבר שירצה לעבוד בחוץ למרות חיוניותו בענף במשק יוכל לצאת רק בהתראה מקובלת מראש (למשל ארבעה חודשים). לא יהיה צורך במרכז כ"א אשר תפקידו לדאוג שהחבר יעבוד מאחר וזאת תהיה הבעיה של החברים. חבר יוכל אפילו לעבוד בח"א כל היום ולחזור לסוף שבוע בלבד אם כך הוא יכול לפרנס עצמו באופן היעיל ביותר.

הפחרון המוצג כאן פותר את חמשת הבעיות היסודיות אשר מוצגות בהתחלה והם:

1. אין יותר ניגוד אינטרסים בין הפרט והכלל, מאחר וכל אחד אחראי לעצמו ואין יותר תלות למערכת כללית סגורה ומחייבת.

2. רוב הלחצים הקיימים החברתיים יעלמו, אם כי יופיעו לחצים אחרים של קיום. אבל לחצים אלו הם אמיתיים ולכן חיוביים מבחינת הצורך לשפור המצב הכלכלי.

3. אין יותר בעיה של התאמה לתפקיד, מאחר וכל אחד יוכל לעבוד עלפי יכולתו ורצונו. חיפץ המערכת הסגורה של כ"א אשר מקשה היום על החיפוד.

4. מערכת הניהול תהיה אחראית להצלחות וכשלונות, המינויים יהיו ע"י בעלי המניות (הבנקים) כולל מינויים חיצוניים של בעלי מקצוע לפי הצורך.

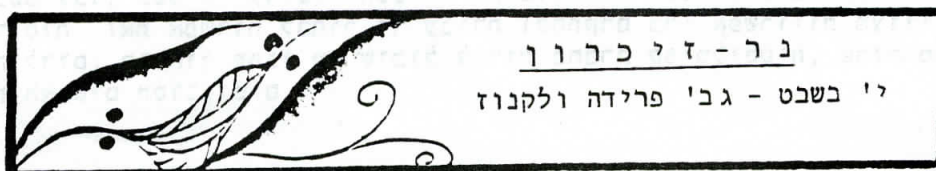
5. המסבר הכלכלי של הישוב יעלם, הכספים להפעלת הענפים יבואו מגיוס הון חיצוני אשר לא יסכנו את כלל הישוב. ברור שיהיו גם כשלונות לא כל הענפים ירויחו בכל השנים, אבל הטיפול לא יפגע ישירות בישוב.

בקיצור כפר הנשיא תהפוך עם הזמן ל"כפר" שבו חיים כמו בכל ישוב קהילתי עם מרכז חרבות וספורט ופעילות חברתית שתהיה יותר ענפה מאשר בישובים קיימים, (בגלל האופי החזק של קשרי חברות שקיימים כאן).

כעת הזמן לשינוי ככל שניתן

יהיה יותר קשה !!!

א.ס.ח.
י' אדר 1990

קטע זה הגיע אלינו מעלון חנייתה, דרך עלון איילת השחר - יש בו עניין לכולנו.

הרואן / הרואיס

מוקדם להספיד את הציונות.

"זה בית:" (תרגום מאמרו של יורי).

רק לפני שנתיים איש לא יכול היה לתאר לעצמו, שנסיעה כזאת תהיה אפשרית. המארגן את הנסיעה הזאת היה מגיע ל... מזרח הרחוק יותר קל מאשר למזרח הקרוב.

ועכשיו, אני לא האמנתי עד שהרכבת התחילה בנסיעה, שהכל בסדר: שאוביר (ארגון אישורים וויזות) יתן אישורים, שעם העבודה הכל הסתדר ושיהיו גם כרטיסים.

הדרך מוסקבה-חיפה, כמו בעלייה השלישית, עברה דרך ארבע מדינות בעשרה ימים, עוד שעה באוטובוס - והנה אנחנו בקיבוץ חניטה, שבגבול לבנון.

מחכים לנו כאן. מוכנים חדרים נקיים ומוארים. על השולחנות פרחים ופירות ועוגיות. כולם מחייכים אלינו, כולם מחכים, כולם שמחים לקראתנו.

אנחנו מסתדרים, מתרחצים, מורידים את הבוץ של הדרך, אוכלים צהריים. הטיול הראשון בקיבוץ. היכרויות ראשונות. נעלם הפחד, שלא נסתדר בלי ידיעת השפה. כמעט כולם מדברים אנגלית, ומספר חברים מדברים רוסית, ועשר - חמש-עשרה המילים שלנו בעברית - זה מספיק לשיחה קצרה. הכי חשוב - כולם, כולם כל כך מסבירים פנים, וגם בלי השפה הכל ברור.

כולט הניגוד עם ההמון האפור, העייף והמעוצבן שבמוסקבה.

אנחנו קוטפים פירות לא ידועים לנו עד עכשיו: אבוקדו, פומלה, אשכולית אדומה. העבודה ממוכנת באופן מקסימלי.

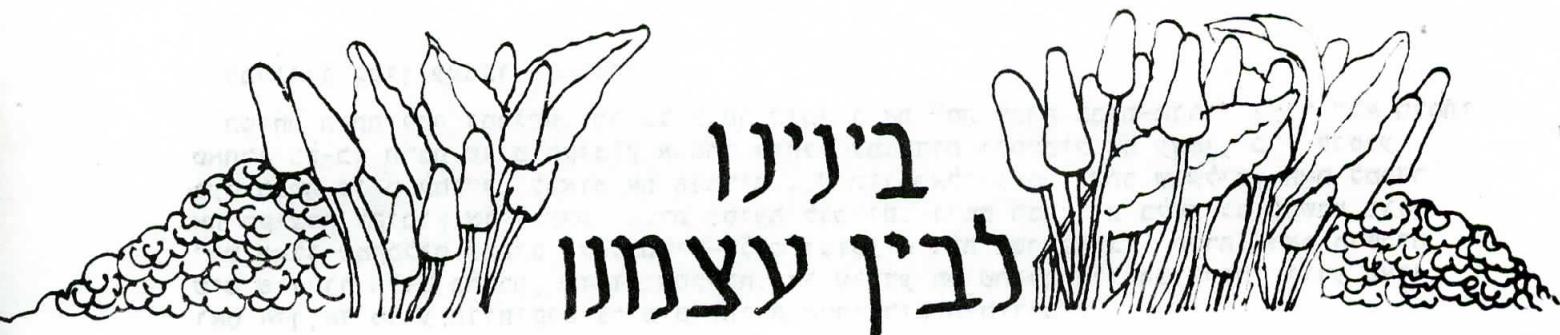
שיעורים ראשונים באולפן ומשפטים ראשונים בעברית. מתברר, שהעברית היא לא כל כך נוראה.

כיום שיש - חדשות: מתברר, שיש לי משפחה בקיבוץ. את כולנו חילקו למשפחות חברים. ועכשיו בערכים אני שותה קפה אצל מניה, המארחת, מסתכל בטלוויזיה ומשוחח על חדשות פוליטיות עם עומרי, מתפלל לראות את שירי משחקת עם הנח-שים שלה, ואני משחק עם אלדד הקטן, הדומה מאוד לבת שלי טניצ'קה.

סיפרו לנו על ההיסטוריה של חניטה. ראיתי את הפנים של הראשונים, שהיו מוקפים בערכים, שהיו עוינים להם. הם החזיקו מעמד ובנו את פינת גן העדן הזאת.

בהדרגה אנחנו מרגישים, שזה הבית שלנו. אם אנחנו נמצאים איפה שהוא בטיול או בעיר, אנחנו לא אומרים נחזור לחניטה, אלא נחזור הביתה. כשהיינו בקיבוץ דפנה, בזמן הטיול של יומיים, השווינו כל דבר: שטח, בתים וחדר אוכל. מגיעים למסקנה, ש"כבית" יותר טוב.

בצורה כזאת הגענו להחלטה בשני סעיפים: האחד - העלייה מרוסיה היא הדרך היחידה בשבילנו, בשביל ילדינו. השני - הקיבוץ הוא אפשרות טובה לקליטת עולים מרוסיה. זאת אפשרות לבחור לך עבודה ולהתקדם בה; אפשרויות מצויילנות לחינוך הילדים; ביטחון מפני מה שיכול לקרות בחברה קפיטליסטית, שבזה מפ-חידים את האנשים הסובייטים.

בינינו לבין עצמנו

חיננה

ושאלות גורליות

הלכנו, יחד עם המוני עם ישראל, לחצרו של הבאבא אריק, שחגג - באיחור של שלושה חודשים - ארבעים שנה לעלייתו ארצה ובי- קשנו מן הצדיק את ברכתו ונעט מי-תהום מגינתו, שכידוע נחשבים לסגולה טובה לריפוי פורונקוליס ולהסרת כתמים משטיחים פרסיים. קיבלנו את הברכה חינם אין כסף ושילמנו סכום סמלי בעד ליטר פלוס של מי צדיקים (כלי מע"מ) והפנינו לצדיק את שאלותינו:

- יא, באבא, רוצים להקים אצלנו תחנה הידרו-אלקטרית. זה טוב או לא טוב ליהודים?
- שאלה שאלתית שאלת, בני (הבאבא אריק עצם את עיניו כאילו נרדם ואחרי עשרים דקות המשיך) זה טוב וזה לא טוב. האם יש כבר אישור מן המוסדות?
- יש. אומרים שהקמת התחנה תעלה $3\frac{1}{2}$ מיליון דולר, אבל נקבל מענק של 30% והשאר במי- מון טוב.

- בני (הצדיק שלף מחשבון קטן מן הגלימה שלו ועשה חשבון) אחרי שקיבלתם את המענק תצטרכו למצוא עוד 2.45 מיליון דולר. בניח שתקבלו הלוואה כתנאים טובים - ריבית של 8% ודחיית החזרת הקרן בעשרים שנה. כל שנה תצטרכו למצוא 196,000 דולר, כדי לשלם את הריבית וזה תעשו במשך עשרים שנה, ואז יבקשו את ה-2.45 מיליון דולר.

- אבל, כבוד הצדיק, אומרים שאם נייצר 13 מיליון קילו-ואט חשמל, ההכנסה תהיה 900,000 דולר לשנה.

- בני (שפתותיו של הבאבא נעו בתפילה חרישית שהסתיימה במילים "ירחם השם על שוטים ומאמינים בדברי הבל"). בני, עובד אצלי איזה שייגץ שקוראים לו מרפי והוא אומר שאם דבר מה יכול להתקלקל הוא יעשה זאת בהקדם ואחרי שקנית מציאה, תמצא שהיא עולה לך כאילו קנית חפץ יקר - והוא צודק.

- אבל, כבוד הצדיק, מה נעשה עם האישור שקיבלנו?

- תמכרו אותו. זה כל יהודי מבין. אמשיל לך משל למה הדבר דומה: פעם הלך יהודי לנציב המחוז וביקש ממנו רשיון להקים בניין מפואר, שישרת את כל הסביבה כהיכל ספורט; אולם קונצרטים, מקום לאסיפת העם, מוזיאון, חנות כל-בו... שאל אותו הנציב: 'וכי יש לך כסף להקים מבנה כזה?' אמר היהודי - 'שרק יתן הנציב לעבדו הנאמן את הרשיון והכסף יימצא'. הנציב, למרות שהיה אנטישמי מובהק, אהב את היהודי הזה ואמר לו: 'טוב, יענקל, אני נותן לך רשיון'. מה עשה היהודי יענקל? הלך ומכר אותו בכסף טוב ולחברו בורוך. בורוך מכר אותו למחותן שלו שמיל. שמיל מכר לבן-דודו איציק וכך נמשך הסיפור הרבה שנים. בתוך הכפר התפרנסו טוב ממכירת הרשיון, אבל הבניין מעולם לא הוקם. הבאבא עצם שוב את עיניו ואשתו סימנה בידה שהגיע הזמן לתת לכל עם ישראל - בעיקר נכדיו - להתרועע עם הצדיק.

היהודי-לב

ותיקים

לפני שלושה שבועות התכנסו כ-30 מוותיקי קיבוץ זה במועדון החברים, כי י לדון בנושא הכאוב - הפנסיה. שריטה, שיזמה את המפגש, ניצלה את העובדה, שיש לחברים שעבדו תקופה מסויימת בבריטניה זכות לקבל קיצבת-זיקנה, שגובהה תלוי במספר השנים שעבדו, ושבהן המעביד שילם עבורם לביטוח הלאומי שם.

(המשך בעמ' 13)

השיחה היתה קשה נמרגשת, כי כל תזמן תזכירנ את "מה שקרה בבית-אנרן" נענד "לא חלמתי שאחרי כל-כך הרבה שנים בקיבוץ. אצטרך לזחול למסדות ולהשפיל את עצמי, כדי לנסוע פעם בכמה שנים לחר"ל, לראות את הנכדים..." הינו כאלו שאמרו שהם שוקלים, האם למסור את הקיבוצה לקיבוץ או לנצלה למטרת נסיעה לנכדים. בימת המרירות בלטה גם במשפט כגון "יש כאלו שמקבלים כרטיס כל שנתיים-שלוש ונוסעים וזה כשר בעיני החברה. ואם חושבים שיש שוויון היום בחברה, אז זו אשליה. מי שיודע מה שהולך בין הצעירים, יודע שאין, ואם אין, אז מדוע הוותיקים צריכים להיות הפריירים היחידים?!"

ואז הסתבר שהסכומים שמתקבלים מהוד מלכותה בבריטניה הם קטנים לעומת הרנטות שה-ממשלה המערב-גרמנית נותנת לילידי גרמניה. ה"רנטה"- שלא נטעה - אינה קשורה ברכוש אלא דומה לקיצבת זיקנה והולכת וגדלה משנה לשנה. הסכומים האלה כיום - כ-180,000 ש"ח לשנה - במסרים בנאמנות לקיבוץ. האם הגיזבר מוכן לוותר על הכנסה רצינית כזאת? ספק גדול; אבל דין החברים ילידי גרמניה חייב להיות כדין כולם ו"כולם" זה מושג שכולל את הוותיקים ילידי אנגליה והצעירים ילידי הארץ. החבילה הזאת שלנו, שקוראים לה חברה קיבו-צית הדואגת לחבריה, עלולה להתפרק.

הרהורי סיכום: הקיבוץ, כל קיבוץ, דואג לחבריו בכל עת - שולח את ילדיו לבית-ספר טוב, מלווה את בניו בצבא, דואג למי שחולה ולא מזניח את חבריו כשהם אינם יכו-לים לתפקד כראוי. רק עשירים יכולים להבטיח לעצמם נסיעות מסביב לעולם אם הם כבר עברו את הגיל שבו יכולים לישון בשדה ולסחוב את כל המטלטלים על הגב. אין בכל העולם מי שיכול גם להתקיים וגם לצאת לנסיעות ממה שהוא מקבל מקיצבת-זיקנה. מי שאמר "הקיבוצה כולה שלי" רוצה להיות לפי שתי רמות של ערכים. וכמה מבין הוותיקים הממורמרים תמכו בנסיעות לחו"ל על חשבון המשפחה אי-שם? רובם. הנושא יובא בוודאי לאסיפה ואז נצטרך להתייחס לשאלה קיומית - מה אנחנו?

פינת הדודה ינטה

* לדודה היקרה, אצלנו בקיבוץ רמת השונים מזמן לא התקיימה אסיפה - מה שנחשב כבידור הטוב ביותר בכל ה"שאו-ביזנס" הישראלי. איך אפשר להבין תופעה כזאת? - שלך רפי דברני.

לרפי שלום, יש הרבה סיבות לאי-קיום אסיפות: העסקנים עסוקים מדי, אין סעיפים פיקנטים, לא רוצים למנוע מן הקהל הקיבוצי ליהנות מתוכניות טמטום כמו 'שושלת', לא מבינים שגם כשיש לחצים ואילוצים הדימוקרטיה חייבת להימשך, אולי לא מעוניינים בפורום שבו משתתפים בעיקר החברים הוותיקים. אולי הפיתרון הוא להחליט שכל שבוע תהיה אסיפה ואם אין מספיק סעיפים, יתייחסו לבעיות קיומיות, כגון האדישות הפוליטית, פרצופה של המדינה בה אנו חיים, האפליה המינית הקיימת גם בקיבוץ וכו'.

* לדודה ינטה ברכות, יש שמועה אצלנו שרוצים לבטל את ארוחת-הבוקר ולהציע שכל אחד יקח סנדוויצ'ים (מה שנקרא כריכים) לעבודה. זה בתקווה שיגבירו את מוסר העבודה ופר-יון העבודה. מה דעתך? אני משתגעת אחרי ארוחת-הבוקר, שבעיניי היא הארוחה הטובה ביותר של היום. שלך - אירית זללני, קיבוץ עין-דיאטה.

לאירית היקרה, אני מכירה את הקיבוץ שלך - מותק של קיבוץ עם נוף מקסים ליד אחד ממפלי המים היפים בארץ - מפל מניות. קודם כול, אל תתייחסי לשמועות. שנית, נסי לשכנע את חברי קיבוץך שלא יושג שום רווח מכיטול ארוחה זו או אחרת - במקום לקחת כריכים אנשים ילכו הביתה לארוחה תאריך יותר זמן. יש קביעה של חז"ל "לא מתקנים תקנה שהציבור לא יוכל לעמוד בה" וזה הנוכח. שלישית, אלה שמתשעשעים ברעיונות ייעול אלה לא מעריכים נכון את מקומו של חדר-האוכל הקיבוצי בחיי החברה - אנשים באים לאכול ולראות מי עוד חי בקיבוץ. האם רוצה עוד תשב על-יד גיטל, למרות שילדיהם התגרשו, ועוד ועוד. יש יותר מדי אנשים שמאמינים שאם רק ידחפו את הקיבוץ קצת יותר בכיוון מה שקיים מחוץ לקיבוץ, אזי כל הבעיות יבואו על פתרונן.

* לדודה ינטה שלום רב, לפני כמה שנים באו קברניטי הקיבוץ ושיכנעו את עמך שמשתלם לקיבוץ לשלוח כביסה למכבסה האזורית. עכשיו באים קברניטי הקיבוץ ואומרים שמשתלם לנו לפתוח את המכבסה הקיבוצית מחדש. אולי תסבירי תופעה זאת? - על החתום משה דטרגנטי.

(סוף בעמ' 15)

פִּינֹת הַסֵּרֶס הַשָּׁבוּעִי

שם הסרט: לִי לִי אֵיב THE LADY EVE

בימוי: פרסטון סטרג'ס

משחק: ברברה סטנוויק, הנרי פונדה, צ'רלס קובורן

כאשר שאלו את במאי "הגל החדש" בצרפת (פרנסואה טריפו, למשל), איפה למדו קולנוע, ענו - אצל פרסטון סטרג'ס, והם התכוונו, כמובן, לסרטים שלו. פרסטון סטרג'ס נחשב לאחד מבמאיה הבולטים של הוליווד, על כל תקופותיה. ובכל מקרה הוא האיש שהכניס לתוך הסרטים סוג חדש של דיאלוגים, שבהם מורעף על הקהל שצף-קצף של מילים, שנינויות, אירוניה ומשחקי לשון, בקצב שלא רק שאינו מעכב את הסרט, אלא יוצר שווה-ערך מילולי לקומדיית הסלפסטיק החזותית. ב-1941 הכריז ה"ניו-יורק טיימס", כי הסרט "ליידי איב" הוא הסרט הטוב ביותר של השנה. ובשנת 1989 עדיין יכולתם לראות, איך קהל תל-אביב נלהב מציף את האולם כדי לחזות באותו הסרט. 48 שנים חלפו מאז קבע ה"ניו-יורק טיימס" את קביעתו הנחרצת ועוד לא נס ליחו של הסרט.

הסרט עוסק ביורש עשיר, פייק (הנרי פונדה, צעיר מאוד) שחזר מהאמזונאס, ממסע לחקר זוחלים, ובהרפתקנית יפהפיה, ג'ין, (ברברה סטנוויק) שיחד עם שותפיה למעשי נוכלות מתכננת להוריד מעל פייק הצעיר כמה מיליונים של דולרים מררשים. משהו משתבש לה והיא מתאהבת בחוקר הנחשים התמהוני.

ובכן, סרט בעל קסם וחיוניות עצומים, שעדיין ולמרות השנים שחלפו יש בו טעם של עוד.

בשבוע הבא: "האקדה שמת מצחוק".

ו. (וולקן) סרטים

בטו-טו-טו... בט"ו בשבט

ט"ו בשבט כבר בשער ובמסגרת החג נערוך תחרויות בנושאים הבאים:

- (1) מטעמים - תעשיית ריבות קליפות מסוכרות
או כל דבר דומה מפירות, עלים, ענפים או פרחים של ארצנו.
- (2) סידורי פרחים, ענפים, כיד הדמיון...
- (3) שירי טבע שנכתבו בעבר והושתרו אי-שם או שנכתבים במיוחד לחג זה. נשמח מאוד להיענות רבה. כל המעוניין להשתתף יתקשר נא עם נורית א. או עם שאלה

הערב, 2.2.90, בשעה 21.30, במועדון

חזרה לטהיטי

(יומולדת לספר)

הרמת כוסית * תוכנית

עצמו! ♥ !

בדפי הטלפון שחולקו נשמטו בטעות כמה מספרים:

מיכל ואיתמר עדר - 080

רקפת הדר - 814

נשקיה (ביטחון) - 519

אתכם הסליחה.

ועוד בעניין חיסכון בחשמל

נוכחתי לדעת שבתקופה של מזג-אוויר נאה אפשר לפתוח את התריסים (לא רק את השלבים) נע"י כך להימנע משימוש בחשמל לתאורה במשך רוב שעות היום. עובדה היא שתריס סגור, אף בשלבים פתוחים, מפחית כשליש מהאור שחודר מבעד לחלון. ברור לי שהמאור איבנו הצורך הגדול של האנרגיה, אך יחד עם יתר אמצעי החיסכון זה יכול להיות משמעותי בהחלט. אנא, פיתחו את התריסים בהיותכם בבית ביום בהיר!

רחל מן

פגישת חובה

לכל הסטודנטים במסגרת מסלול-בנים שלומדים השנה (תש"ן) ונרשמו לשנה הבאה (תשנ"א) ביום שבת, 10.2.90, בשעה 13.30, במועדון ("שבתה") כמו-כן מוזמנים סטודנטים פוטנציאליים וכל מי שמעוניין.

להתראות

אפרת (המלווה שלכם
מטעם ועדת ההשתלמויות)

סוף (מעמוד 13)

למשה דטרגנטי שלומות!

בינינו לבין עצמנו

בכל עניין של סטטיסטיקה אדם מפולפל מסוגל להציג מספרים בצורה משכנעת כל-כך, שכל העולם יאמין לו. ואז מסוגל להופיע אדם מלוח ועם אותם המספרים להראות שהראשון הוא נוכל, שקרן, רמאי, וההיפך הוא נכון. ואם יופיע שלישי עם אותם המספרים ... חד-גדיא, חד-גדיא. משה ידידי, המסקנה היא שאפשר לעבוד על הציבור כל הזמן.

שבת שלום
אריק

נכחו: מיכאל כ, גדי ע, דודו פ, דוד דיבון, ניל ש, יוסי כץ, דני פרידלנדר, שמואל ח.

מכבסה: (מוזמנות: הלן לוין, פיליס קולט)

הוצגה תכנית להביא את כל פעולת המכבסה שלנו בחזרה למכבסה שלנו, וזאת מפני שהוחלט בין השותפים במכבסה האיזורית לסגור או למכור את המכבסה שם בסוף השנה.

נעשתה עבודת בירור יסודית לגבי כל ההיבטים של הפעלת המכבסה שלנו מחדש.

יש צורך להוסיף לציוד הקיים באופן חלקי: 1. מכונת כביסה 28 ק"ג.

2. מעגלה או Press.

3. הפיכת 2 יבשנים להפעלה על גז במקום קיטור.

ההצעה היא לרכוש את הציוד החדש בשיטת השכר-מכר שמשמעותה דמי שכירות חודשיים לשבע שנים, ובתום תקופה זו, הציוד הופך לרכושנו.

בשנת 1989 כיבסנו בסך הכל (כולל חיילים בבית) כ- 110 טון ביגוד. העלות היתה כ-130,000 ש"ח.

העלות השנתית המוערכת של ביצוע כל הכביסה בבית:

שכירות הציוד החדש:	6,000 ש"ח
חומרים כולל מע"מ	19,500 ש"ח
אנרגיה, מים וכלליות	20,500 ש"ח
בלאי נראה מראש	4,000 ש"ח
סה"כ עלות לא כולל עבודה	50,000 ש"ח

הוחלט להודיע על השינוי באספה ולגשת לביצוע בהקדם.

2. הסדר רכבים לענפי החקלאות: (מוזמן: פיל גליק)

ו. התחבורה בדקה את מצב הרכבים והצרכים בענפי החקלאות והביאה את מסקנותיה בפני ועדת המשק.

הומלץ ע"י ו. התחבורה כדלקמן:-

א. חולה: במידה ונוכל למכור את הפולסווגן דיזל ולקבל תמורתו פולסווגן עם קבינה כפולה, תהיה החלפה כזאת:

הפולסווגן בנזין של החולה יחליף את הפולסווגן דיזל שמוכרים.

החולה יקבלו פולסווגן קבינה כפולה שזה יותר מתאים לצרכים שלו, *באוס היצואים לפי היצוא*

ב. מרכז הגד"ש צריך לקבל סוברו טנדר משומש שיעלה כ-20,000 ש"ח.

ג. ביתר הענפים לא יהיו שינויים בשלב זה.

ד. בפרדס בית, ופרדס בכלל, אנו נשארים עם בעיית תחבורה שכינתיים לא מגיעה על פתרונה. נחזור לדיון בנושא זה במשך הקיץ.

3. שיטת ניהול דרך מרכזי אחריות:

הוחלט בחיוב מבחינת יחסינו להצעה לבדוק את הנושא ושינוי השיטות הקיימות. בשלב ראשון, נזמין את החבר רן רם מקבוץ גבת להביא את רעיון השיטה והנסיון המצטבר במשקו בהכנסת 4 ענפים לשיטת

הניהול דרך מרכז אחריות. הוא ירצה בפני כל המעוניינים באחד הערכים בקרוב. בהמשך יהיה על ועדת המשק, יחד עם המזכירות להציע צוות חברים שיטפלו בנושא, יבדקו, יציעו הצעות אופרטיביות מפורטות, יקבלו החלטות מאת המוסדות הנוגעים כולל האספה הכללית, ויהיו אחראים ליישום השיטה בשטחים עליהם יוחלט.

הצעות לחלוקת תקציבי הילדים להורים

הרקע לשינוי:

בשנים האחרונות אנו חשים צורך בשינוי שיטת חלוקת בגדי הילדים. נוכחנו באי רצון הן של הילדים וההורים מצד אחד, ומאידך תיסכול הולך וגובר של המחסנאיות והמטפלות.

לאחר דיון שנערך בתק"מ עם נציגי הקבוצים, הוחלט לתת "אור ירוק" לנושא: תקציב אישי ללבוש הילדים.

מטרת השינוי

1. למנוע בזבוז ולתת אפשרות חסכון על ידי התארגנות של המשפחה בכמויות קטנות יותר של בגדים.
2. להגדיל אחריותם של הילד וההורה על הבגדים.
3. להביא ליתר שביעות רצון של הילדים וההורים במסגרת התקציב הנתון.

חנות לילד

שתהיה חנות לכל דבר, יהיה מבחר גדול בבגדים, התפורים בבית במחירים סבירים כמו כן פריטים שונים מחנויות חוץ, וזאת להקל על ההורים לספק את רצונם.

לתקציב ההורים/נערים - דרכי פעולה

- * תקציב ביגוד ילדים מגיל 0 - כיתה ט' יועבר לתקציב ההורים.
- * תקציב ביגוד לנערים מכיתות י' - י"ב - יועבר לתקציב האישי של הנערים.
- * קניית בגדים ע"י ההורים ועל פי רצונם
- * חלוקת התקציב ארבע פעמים בשנה.
- * גובה התקציב על פי התק"מ (כפוף להחלטות ועדת תקציב).
- * בידי המחסנאית סכום כספי בסך 2% מכלל התקציב לאבידות, תקלות, סידקית, להשלמת ציוד לבתי הילדים, כגון: כלי מיטה, מגבות, בגדים וכו'.
- * בבתי הילדים כביסה כללית ציוד מקלחת וציוד שינה.
- * תוספת י"ב - תוכנן לתקציב האישי בתום הצבא.

חנות יד שניה

- * תוקם חנות יד שניה לבגדים מתחלפים.

1. למנוע בזכוז ולתת אפשרות חסכון על ידי חתוא גנות של המשפחה בבית.
יותר של בגדים.
2. להגדיל אחריותם של הילד וההורה על הבגדים.
3. להביא ליתר שביעות רצון של הילדים וההורים במסגרת התקציב הנתון.

חנות לילד

שתהיה חנות לכל דבר, יהיה מבחר גדול בבגדים, התפורים בבית במחירים סבירים כמו כן פריטים שונים מחנויות חוץ, וזאת להקל על ההורים לספק את רצונם.

לתקציב ההורים/נערים - דרכי פעולה

- * תקציב ביגוד ילדים מגיל 0 - כיתה ט' יועבר לתקציב ההורים.
- * תקציב ביגוד לנערים מכיתות י' - י"ב - יועבר לתקציב האישי של הנערים.
- * קניית בגדים ע"י ההורים ועל פי רצונם
- * חלוקת התקציב ארבע פעמים בשנה.
- * גובה התקציב על פי התק"מ (כפוף להחלטות ועדת תקציב).
- * בידי המחסנאית סכום כספי בסך 2% מכלל התקציב לאבידות, תקלות, סידקית, להשלמת ציוד לבתי הילדים, כגון: כלי מיטה, מגבות, בגדים וכו'.
- * בבתי הילדים כביסה כללית ציוד מקלחת וציוד שינה.
- * תוספת י"ב - תוכנן לתקציב האישי בתום הצבא.

חנות יד שניה

- * תוקם חנות יד שניה לבגדים מתחלפים.
- * בחנות "היד השניה" יתקבלו בגדים משומשים במצב טוב. תמורתם יינתן זיכוי בנקודות ולא כסף.
- * כדי לצבור נקודות, אפשר להביא ביגוד משומש גם של ההורים.
- * לחנות היד השניה אפשר להביא:
- * מעילים, שמיכות, כלי מיטה, חולצות, מכנסיים ועוד.
- * חישוב הנקודות - משפחתי.

- * ילד או משפחה רשאים לקחת פריטים בשווי נקודות שצברו.
- * חנות יד שניה תפתח בהתאם לעונות השנה ובשעות מסודרות.
- * חנות יד שניה מיועדת רק לילדים.
- * קניה בחנות יד שניה רק על ידי נקודות.
- * חנות יד שניה תיתן פתרון למידות גדולות וקטנות.
- * כל ילד יקבל מקדמה נקודות כ-10 נקודות.

אופן חלוקת התקציב

תקציב שנתי לפי קבוצות גיל על פי האספה.

12-18	12-15	6-12	3-6	3-0
576 ש"ח	480 ש"ח	336 ש"ח	312 ש"ח	294 ש"ח

WISCONSIN PAGE

NEWS OF THE WEEK

- On Thursday night a crowd of (24) people went to Kfar Blum to hear "our" Upper Galilee choir together with the Kibbutz Movement Choir and the Haifa Symphony Orchestra perform a new composition by the Israeli composer, Yechezkiel Braun. A most enjoyable evening. (Members of the choir from here: Johnny & Shulamit, Alan E., Tommy, Mickey, Nurit, Michal Segal, Batya W., Sarah D. Hope I didn't forget anyone.)

- * According to dependable sources, we have not quite managed to cut down our electricity consumption enough to entitle us to the cheap rate. The Electricity Company have given us a month of grace, so the powers that be urge us to make additional efforts, in order to get to the agreed level. This could save us up to NS 100,000 this year!
- * The next Ulpan will start on the 1st of March, and is already full up. Shabbat Shalom

We greatly regret to announce the death of

INGE

MR. ABRAHAM GILMORE

EULOGY at the graveside:

Death, which comes to all men, is a private sorrow for those that are left. A nation may mourn the passing of a great man, a kibbutz will grieve at the death of one of its chaverim, but the pain, the ultimate loss, is that of the family and all its members. Mrs. Gilmore, whose wishes I respect, wants no eulogies of the man we never knew. Therefore I shall talk a little of the man I knew. Mr. Gilmore was a man who loved his family - his wife, his daughters and his grandchildren. He was a man of great intelligence, a man of learning, one who spoke and read Hebrew as easily as he did a number of other languages.

He did not suffer fools. He was rooted in Jewish tradition and regretted that much of what he knew and loved of it had no place in this kibbutz. In his latter years illnesses reduced him to a shadow of the man he had been.

We walk alone through this world and a greeting, a smile, sometimes help to make the walking easier. The English poet John Donne said: "Man is not an island. Every man's death diminishes me." We talked a little, Mr. Gilmore and I, and I respected him and admired his intellect. There was a man who is no longer here. Blessed be his memory.

Eric Erenberg

J A H R Z E I T

10 Shvat Mrs. Frieda Welkanoz

MAZAL

HAPPY BIRTHDAY

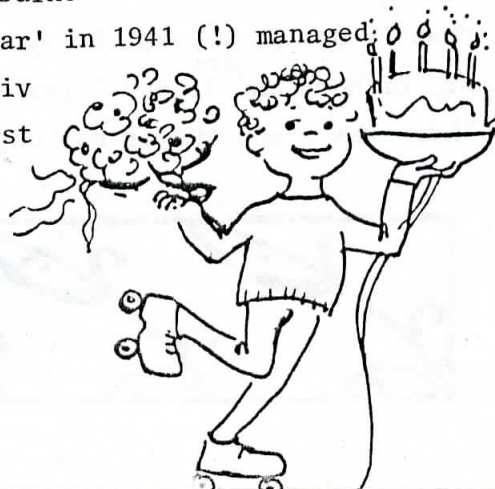
- 4.2.90. Bob Vigneaux
5.2. Ruthie Erez (Lipschitz)
Ayah Farchi
6.2. Elaine Easton
Tal Peck
8.2. Lironne Glick
Danielle Erenberg
Nofar Cohen (Marks granddaughter)
Or Moshe Farchi (Waterman grandson)
10.2. Palu Marcuson
Joshua James Whitham

TONIGHT - "Back to Tahiti" (Tahiti is
at 21.30 the name of Dudu Palma's book
in the MOADON of short stories which was
published recently).
An evening of literature
and bits and pieces.

FILM OF THE WEEK

THE LADY EVE - with Barbara Stanwick, Henry Fonda (very young)
Charles Coburne

This film, which was chosen 'film of the year' in 1941 (!) managed
to attract the crowds in Tel Aviv
in 1989 too. Probably the first
film in the genre of
witty slapstick.
After 48 years - still
worth seeing.

ELECTRICITY AGAIN...

Here is an idea how to save on electricity in the house:

To those of us who are in the house all or part of the day, I would suggest to open the shutters and let in the maximum of light that comes through the windows - at least when the weather permits it. It is worth the trouble, because a closed shutter, even with open slats, reduces the light by about a third, and entails the use of electricity even on a bright day.

Every little helps! RACHEL MANN

עידכון ארעי של המצב: לחברים שלום,

אני מתאר לעצמי שרב החברים עוקבים בדריכות רבה אחר ההתפתחויות וניזונים משמועות ומידיעות, לא כל כך מבוססות, המתפרסמות בעיתונים. לכן, בקיצור, המצב כפי שהוא עומד היום:

לאחר התרוצצויות ומאמצים, כרגיל, המליץ משרד-האוצר לו. כספים של הכנסת לאשר 1,600,000 דולר עם ערבות מדינה של 50% למפעל הבונים צנרת. אלא מאי, ישנם גורמים בשטח שמתוך מניעים פוליטיים (כנראה) מנסים לבלום את פתיחת המפעל, ויעקב שמאי- ראש הילכוד בהסתדרות פנה למבקר המדינה בתביעה לחקור מה עלה בגורל הסיוע הממשלתי שקיבל המפעל בעבר. בעקבות פנייתו למבקר, עוכב בינתיים הדיון בוועדת-הכספים. במקביל למהלך של שמאי מנסה המפרק לשכנע את האוצר להמשיך בתהליכים ולא לחכות לסיום תוצאות הבדיקה של המבקר, משום שהבדיקה מתייחסת למעשי הבעלים ולא למפרק, שהוא הבעלים הרשמי של המפעל מכח מנוי בית המשפט. עוד התרחשות שחשוב לדווח עליה היא נושא משכורות ינואר של הפועלים.

הבעלים הקודמים כלומר, כפר הנשיא וכור - הבטיחו סכום כסף שיועד למשכורות חודש ינואר של העובדים. המפרק הקפיא את הסכום המיועד, ורק עם אישור של בית משפט, הוא מוכן לשלמו עד לתאריך 9.2.90. הדבר ידוע לעובדים וגורם בקירבם מתיחות רבה. המשא ומתן עם הבנק לפיתוח תעשיה נמשך, ואף ישנה כוונה שמימון הבונים להפעלת המפעל יבוא מהם וזאת על מנת לתת להם ארכה נוספת לבדוק את רכישת המפעל.

זהו, זה מה שנקרא נכון לעכשיו, ואני מקווה שהדף הבא יביא רק בשורות טובות.

לקראת האספה

באספה ביום א' 4.2.90 עלינו לבחור ב-3 חברים נוספים למזכירות. נקלענו למצב בלתי רגיל כי בנוסף ל-3 החברים שהציעה וועדת ההצעות הוצעו עוד 6 על ידי החברים. יתר על כן זאת תהיה הפעם הראשונה שניישם את החלטת האספה לנהל הצבעה חשאית וזאת אומרת בכתב.

ברצוננו למצוא שיטת הצבעה שתשיג שלוש מטרות:

1. לאפשר לרצון כל החברים לבוא לידי ביטוי על ידי נתינת האפשרות להעברת הקול למועמד אחר במקרה שבחירתו הראשונה נופלת.

2. להמעיט ככל האפשר במספר הפעמים שהחבר נדרש לערוך הצבעה חוזרת, כפי שקרה בעבר בהצבעה גלויה כשהיה מספר רב של מועמדים לתפקיד.

3. שהשיטה תהיה פשוטה ומובנת לחברים.

והנה שיטת ההצבעה שננסה אותה באספה הקרובה:

- א. כל חבר יקבל דף בו כתובים שמות 9 המועמדים.
- ב. עליו לסמן במספרים 1-9 את המועמדים לפי סדר עדיפותו.
- ג. אין חובה לדרג את כל המועמדים.

בספירת הקולות, כל שם שמדורג במקום הראשון יקבל 9 נקודות, שם שמדורג במקום השני יקבל 8 נקודות וכך הלאה לפי הדירוג. הסיכום של כל דפי ההצבעה יתן תמונה נאמנה של רצונות החברים וגם של עדיפויותיהם השנייות והשלישיות. ייתכן שתוצאות ההצבעה יסוכמו רק למחרת האספה.

כדי לעזור כך להתכונן להצבעה להכן רשימת המועמדים ל-3 המקומות במזכירות.

הצעות חברים

אתמר
אודי א.
כן וו.
אפרת
יעל כ.
מיכי נ.

בברכה

הצעות וו. ההצעות

יניתה
אלק
משה ב"ח

דודו ומקס מ. (יושב ראש)